

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. Стара Загора, 03.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори юни през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20265500500385 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.435 и следв. ГПК и е образувано по жалба на Н. С. Н. от гр. Х. –длъжник по изп.д. № 535/2016 г. по описа на ЧСИ М.Д..

Жалбоподателят обжалва отказа за прекратяване на изпълнителното производство. Счита, че разпореждането на ЧСИ е неправилно. ЧСИ неправилно и незаконосъобразно е постановил, че по делото са извършвани изпълнителни действия, без да има изтекъл 2-годишен срок между тях, доколкото на основание чл.433, ал.1 т.8 ГПК изпълнителното производство се прекратява, когато взискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. Иска съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени отказа на ЧСИ да прекрати изпълнителното дело.

Взискателят не взема становище.

Приложени са мотиви по обжалваното действие от ЧСИ съгласно чл.436, ал.3 ГПК.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и възраженията на въззиваемия, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, тъй като е подадена от длъжника по изпълнителното дело. Разгледана по същество обаче жалбата е неоснователна.

Производството по изпълнителното дело е образувано на 17.08.2016 г. На 25.08.2016г. е наложен заповед за трудово възнаграждение на длъжника във „Ф.Т.“ ООД, със заповедно съобщение с изх. № 12088. На 01.11.2016 г. са наложени заповеди на банковите сметки на длъжника: в „Уникредит Булбанк“

АД, със запорно съобщение с изх. № 14949 и в „Банка ДСК“ АД със запорно съобщение с изх. № 14950. На 06.06.2017 г. е наложен запор на банковите сметки на длъжника в „Обединена Българска Банка“ АД, със запорно съобщение с изх. № 10989. На 22.05.2019 г. е наложен запор на банковите сметки на длъжника в „Централна Кооперативна Банка“ АД, със запорно съобщение с изх. № 7068. На 26.02.2020 г. е наложен запор на получаваната пенсия на длъжника в ТП на НОИ - ХАСКОВО, със запорно съобщение с изх. № 3598. На 07.02.2022г. е наложен запор на банковите сметки на длъжника в „Алианц Банк България“ АД, със запорно съобщение с изх. № 2265. На 17.01.2024 г. е наложен запор на сметките на длъжника в „П.“ АД, със запорно съобщение с изх. № 955. На 17.12.2025г. е наложен запор на трудово възнаграждение на длъжника във „Ф.Б.“ ООД, със запорно съобщение с изх. № 24989.

С молба от 20.03.2026 г. длъжникът Н. С. Н. е поискал прекратяване на изпълнителното дело поради липса на изпълнителни действия от вискателя за срок по-голям от 2 години, като се е позовал на чл.433, ал.1 т.8 ГПК. С обжалваното постановление ЧСИ е отказал прекратяване на производството.

Постановлението е правилно.

Посоченото от длъжника основание за прекратяване на производството в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК не е налице, видно от хода на производството и предприетите по делото изпълнителни действия - в нито един момент в хода на делото няма изтекъл двугодишен срок между отделните изпълнителни действия. Видно е, че е поискано предприемането на принудителни действия преди да изтече този 2-годишният срок, а именно чрез налагане на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника и запор върху банковите му сметки. Срокът по посочения по-горе текст от закона започва да тече от последното извършено изпълнително действие, независимо дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на съдебния изпълнител по възлагане на вискателя. Така насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитор, възлагане на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ и пр. са все изпълнителни действия, които могат както да прекъснат давността, така и да бъдат основание за настъпване на т. нар. перемция – така в ТР 2/2013 г. на ЗСГТК на ВКС, т.10. За настъпване на перемцията е необходимо да е налице бездействие на вискателя. В случая, в хода на производството не е налице срок, продължил две или повече години, между отделните изпълнителни действия спрямо длъжника.

С оглед на тези съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Н. С. Н. от гр. Х. – длъжник по изп.д. № 535/2016 г. по описа на ЧСИ М.Д., срещу отказа за бъде прекратено изпълнителното производство по делото на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК, като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____